

Nom: XIPRER

Nom Científic: Cupressus sempervirens

Família Botànica: Cupressaceae

Part d'extracció: S'extreu dels fruits, de les branques i les fulles del pi, a partir d'un procés de destil·lació completa per vapor d'aigua

Recorregut en el temps de l'oli essencial de Xiprer

L'essència del xiprer, espècie provinent de la **família de les cupressàcies** i originària de la **zona mediterrània**, s'extreu del propi arbre Xiprer, tant del fruit com de les seves fulles i branques.

L'essència de Xiprer, durant anys ha desenvolupat un valor simbòlic entorn de la mort, pel seu valor càlid i relaxant, i per les seves propietats conservants. Des de la cultura clàssica, el xiprer va adquirir un valor remarcable als cementiris i en rituals de pas associats a la mort. El cristianisme va agafar aquest relleu i li va incorporar l'associació del xiprer amb el sentiment de dol.

La seva adaptació a diferents mescleres aromàtiques també van fer molt popular aquesta essència en el camp de la bruixeria i de la medicina tradicional. Concretament, a Catalunya, eren utilitzats en unguents per als herniats. A l'antiga xina, deien que l'oli essencial de xiprer era utilitzat per alleugerir el moviment.

En diferents àmbits de la mitologia i de la religió, l'arbre xiprer té un caràcter sagrat molt remarcable. En diversos pobles, a causa de la seva longevitat se l'ha conegut com a "l'arbre de la vida". Entre grecs i romans era símbol de vida, consagrat a les divinitats de Zeus, Venus i Apol·lo, i de mort, associat a les divinitats de l'Avern. A el Japó, la fusta de Xiprer era una matèria força utilitzada per a fabricar eines per als sacerdots tals com el shaku (cetre), per a construir temples, o per a aromatitzar espais litúrgics, obtenint l'essència del xiprer a partir de la cremació de la seva fusta.

En diferents regions, l'essència de xiprer també ha estat concebuda com a via de contacte amb l'espiritualitat. Álvarez Belastegui, en un estudi sobre els rituals a l'Índia, determina l'associació cultural del xiprer amb el silenci i amb la introspecció i amb l'elevació de l'esperit. Per als celtes, tenia un valor de fidelitat i d'amistat, i era una essència present en els principals espais de socialització.

Fragància: Llenyós, balsàmic, aroma a pi .

Propietats:

Descongestionant
Venós
·Relaxant

Utilitats:

Reequilibri Nervios
·Confort respiratori
·Purificació de l'espai